Dosarul nr. 1-153/2024 (1-24067781-18-1-21062024)

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

24 martie 2026 or. Căușeni

Judecătoria Căușeni (sediul Central)
Instanţă compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Colun Svetlana
Grefier Agapi Diana
Cu participarea:
Procurorului Flocea Lilia
Apărătorului Grigoraș Renat
examinând în şedinţă de judecată publică cauza penală de învinuirea lui:

Pleșca Vasile, născut la *****, c/p *****, domiciliat *****, cetățean al Republicii Moldova, studii medii, nu este angajat în cîmpul muncii, celibatar, nu are copii și persoane la întreținere, nu dispune de grad de dizabilitate, titluri speciale, grade de calificare şi distincţii de stat, anterior nu a fost judecat,

de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Codul Penal,

Termenul de examinare a cauzei: de la 21 iunie 2024 pînă la 24 martie 2026.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată

C O N S T A T Ă:

Pleșca Vasile, în noaptea spre 21 aprilie 2024, în jurul orei 00:10, fără a deține permis de conducere, a condus pe străzile *****, mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î ***** și fiind suspectat de către colaboratorii de poliţie ai INSP de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost supus testării alcolscopice la aparatul “Drager Alcotest 6810”, care a stabilit conform tichetului nr. 4030 din 21.04.2024, ora 01:01, concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,67 mg/l, ceea conform art. 134[12] alin. (3) din Codul Penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Astfel, conducătorul mijlocului de transport Pleșca Vasile, intenţionat a ignorat prevederile Regulamentului Circulaţiei Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009 şi anume pct. 10 alin. (2) lit. a) conform căruia “Persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede: a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus” şi pct. 14 lit. a) conform căruia „Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă

reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”.

În conformitate cu art. 321 alin. (2) pct. 3) CPP, Judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul: când inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa, dacă instanța constată existența circumstanțelor excepționale și a motivelor obiective care justifică absența inculpatului la ședință, în acest sens, inculpatul declarând solemn într-o ședință precedentă sau prezentând un înscris contrasemnat de apărătorul său prin care își manifestă dorința bazată pe o alegere în cunoștință de cauză de a renunța în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței, iar renunțarea nu contravine unui interes public mai important.

În cadrul ședinței preliminare, apărătorul ales al inculpatului – avocatul Grigoraș Renat a solicitat examinarea cauzei în lipsa inculpatului în baza cererii inculpatului Pleșca Vasile din 04.12.2025, în care este indicat că, el solicită examinarea cauzei penale în lipsa sa, deoarece este in imposibilitate de a se prezenta la examinarea cauzei.

Apărătorul ales al inculpatului – avocatul Grigoraș Renat a confirmat autenticitatea înscrisului, cererea fiind semnată de către Pleșca Vasile.

Procurorul a solicitat examinarea cauzei în lipsa inculpatului.

Astfel, reieșind din raționamentele de drept și de fapt sus invocate, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului, deoarece inculpatul prin cerere scrisă a solicitat judecarea cauzei în lipsa sa, instanța de judecată constatând existența circumstanțelor excepționale și a motivelor obiective care justifică absența inculpatului la ședință și anume faptul că, el este in imposibilitate de a se prezenta la examinarea cauzei, fapt confirmat de către apărătorul său, avocatul prezentând înscrisul semnat de către inculpat, contrasemnat de apărătorul său, prin care inculpatul își manifestă dorința bazată pe o alegere în cunoștință de cauză de a renunța în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței, iar renunțarea nu contravine unui interes public mai important.

Potrivit art. 368 alin. (1) pct. 2) CPP, Citirea declaraţiilor inculpatului depuse în cursul urmăririi penale, precum şi reproducerea înregistrărilor audio şi video ale acestora, pot avea loc, la cererea părţilor, în cazurile: cînd cauza se judecă în lipsa inculpatului.

Respectiv, în temeiul normei sus-citate, în cadrul cercetării judecătorești a fost dat citire la procesul-verbal de audiere a bănuitului Pleșca Vasile din data de 29.04.2024, care a fost audiat în prezenţa apărătorului ales Dnul Grigoraș Renat, în care este indicat că, el nu a recunoscut bănuiala imputată și a declarat că, la data de 20 spre 21 aprilie 2024, în jurul orelor 00:00 a primit un telefon, că în preajma magazinului alimentar din s. *****, a avut loc un accident rutier. Crezând că în accident era implicat un prieten de al său, s-a deplasat cu autoturismul de model ”*****”, care aparține tatălui său la fața locului, unde a ajuns în jurul orelor 00:00 - 00:10. La fața locului a constatat că în accident erau implicate cu totul alte persoane, acolo erau angajații IP Căușeni. Ulterior, s-a întâlnit cu niște prieteni care erau tot acolo, a servit cu ei băuturi alcoolice și anume Iliev Alexandru, Perov Dorin și Berlinschi Constantin. În jurul orelor 01:00 a venit un alt echipaj de poliție, care a întrebat al cui este autoturismul, la ce a spus că este al tatălui său, ulterior i-au propus să treacă testarea alcoolscopică, la ce el a fost de acord și a trecut

testarea, care a arătat că era în stare de ebrietate 0,67 mg/l. Comunică că a consumat alcool după ce a venit la fața locului, anterior nu consumase. (f.d. 57 - 59).

De asemenea a fost dat citire la procesul-verbal de audiere a învinuitului Pleșca Vasile din data de 17.06.2024, care a fost audiat în prezența apărătorului ales Dnul Grigoraș Renat, în care este indicat că, el nu a recunoscut învinuirea imputată și a declarat că, la moment susține integral declarațiile depuse în calitate de bănuit (f.d. 81.)

Cu toate că inculpatul nu a recunoscut vina sa în cele imputate, vina lui a mai fost demonstrată pe deplin, prin cumulul următoarelor probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul cercetării judecătorești.

Fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, martorul Dănăilă Nicolae a declarat că, activează în funcția de SS al Serviciului AN-BE-CS-SV al SPC al DPC al INSP. Pînă la caz nu l-a cunoscut pe inculpat. Cazul a avut loc la 21.04.2024, în jurul orelor 00:00. Au fost informați de către serviciul 112 precum că în s. Fârlădeni s-a produs accident rutier, ei fiind solicitați pentru dirijarea traficului, deoarece accidentul s-a produs pe strada centrală, dar nu-și amintește pe ce stradă și crea impedimente altor participanți. Ajunși la fața locului acolo se afla echipajul de documentare a accidentelor rutiere a IP Căușeni. Echipajul fiind format din inspectorul Cebotari Alexandru care le-a comunicat că în timp ce documenta accidentul rutier, la fața locului s-a apropiat un mijloc de transport de model ”*****” cu n/î *****, de la volanul căreia a coborât Pleșca Vasile, de la care se simțea miros de alcool. *Astfel, inspectorul Cebotari Alexandru fiind ocupat de documentarea accidentului i-a rugat să efectueze testarea alcooscopică conducătorului Pleșca Vasile, unde s-a constatat concentrația de alcool în aerul expirat de 0,67 mg/l. Pleșca Vasile fiind de acord cu rezultatul, a refuzat examinarea medicală și prelevarea probelor biologice de sânge*. Mijlocul de transport ”*****” cu n/î ***** a fost predat sub recipisă proprietarului acestuia. Pleșca Vasile proprietarul automobilului a venit la fața locului și automobilul a fost ridicat. El personal nu l-a văzut pe Pleșca să conducă automobilul. Când a venit la fața locului Pleșca se afla în mijlocul de transport. Mijlocul de transport era parcat, cu el în automobil erau persoane.

Fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, martorul Sergheev Anton a declarat că, activează în funcția SS al Serviciului AN-BE-CS-SV al SPC al DPC al INSP. Pînă la caz nu l-a cunoscut pe inculpat. La data de 21.04.2024 a fost implicat în serviciu de patrulare împreună cu colegul Dănăilă Nicolae pe teritoriul r-lui Căușeni. Aproximativ la orele 00:00, au fost apelați de către dispeceratul zonal Centru, care a comunicat că în s. ***** s-a produs un accident rutier. Deplasându-se la fața locului, pe loc deja se afla serviciul rutier în componența agentului principal Cebotari Alexandru, care le-a comunicat că în timp ce documenta cazul, la fața locului s-a apropiat mijlocul de transport de model ”*****” la volanul căreia a coborât cetățeanul Pleșca Vasile, de la care se simțea miros de alcool. Agentul principal Cebotari Alexandru i-a rugat să efectueze testarea alcooscopică cu aparatul Drager. *Pleșca Vasile a acceptat testarea și fiind testat, rezultatul a fost de 0,67 mg/l. Pleșca Vasile fiind de acord cu rezultatul a refuzat prelevarea probelor biologice. Totodată la întrebările puse de ei, Pleșca Vasile a recunoscut că a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, motivând că a venit în ajutor persoanelor aflate în accident.* Mijlocul de transport de model ”*****” a fost

predat proprietarului Pleșca Roman. Cazul dat a fost înregistrat în R2 a IP Căușeni. Când a primit apelul de la dispecerat s-au aflat pe traseul R30, la hotar cu Anenii Noi. Când au solicitat testarea, Pleșca Vasile se afla în mijlocul de transport. El personal nu a văzut ca Pleșca Vasile să conducă automobilul. Nu își aduce aminte cu cît timp înainte de a stopa automobilul Cebotari Alexandru i-a comunicat de caz. La dosar este video făcut de Dănăilă Nicolae când a fost testat inculpatul. Nu își aduce aminte dacă a fost filmat momentul când a recunoscut inculpatul că a condus automobilul sub influența alcoolului. Pleșca Vasile nu i-a spus că a condus tatăl său automobilul. La f.d.12 pe testul Drager la numele Operator este semnătura sa. Nu ține minte cine a efectuat testarea alcooscopică lui Pleșca Vasile și cine a filmat la fel nu ține minte.

Fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, martorul Cebotari Alexandr a declarat că, activează în funcția de agent principal al SST și AR. Până la caz nu l-a cunoscut pe Pleșca Vasile. Era în serviciu împreună cu Victor Eremei. A primit apel de la 112 că în s. *****, r-nul Căușeni s-a produs un accident rutier. Ajunși la fața locului au stabilit că un automobil de model ”Volkswagen” cu n/î transnistrene și un automobil cu numere moldovenești s-au ciocnit. În timp ce erau ieșiți afară cu colegul său, din sens opus a venit un automobil de model ”*****” de culoare albă. *De la volan conducătorului a coborât Pleșca Vasile. El s-a apropiat de ei și a întrebat ce s-a întâmplat și cine este vinovat în accident. De la această persoană s-a simțit un miros de alcool din cavitatea bucală. Întrebându-l dacă a consumat alcool, acesta a recunoscut că a consumat.* La fața locului a fost solicitat un alt echipaj de la INSP în ajutor. *Acest echipaj i-a făcut testul la alcoolemie, s-a adeverit că este în stare gravă de ebrietate cu grad avansat.* Atunci la fața locului nu a fost ridicată mașina. După ce a fost efectuat testul, la fața locului s-a apropiat Pleșca Roman care era proprietarul mașinii și tatăl lui Pleșca Vasile. La care a fost dat automobilul sub recipisă. El era prezent când a fost testat alcooscopic. *Pleșca Vasile a recunoscut că, a consumat băuturi și a recunoscut că el a fost la volanul automobilului.* De când a chemat poliția și până a făcut testul de alcoolemie nu ține minte cît timp a trecut. Nu poate comunica cât timp s-a documentat cazul deoarece nu a fixat ora. ***Cât timp a fost la locul accidentului Pleșca Vasile mereu a fost în vizorul său***. Persoanele care au făcut accident rutier la fel au fost la fața locului.

Fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, martorul Rojcov Vadim a declarat că, până în prezent nu cunoaște cine este Pleșca Vasile. La data de 22 aprilie 2024, se întorcea din Chișinău spre s. *****. Era cu transportul propriu de model ”Volkswagen Caddy” n/î transnistrene. A avut un accident rutier. Pe partea sa carosabilă din partea opusă se transporta un automobil de model Vaz cu numere transnistrene. Acest automobil i-a tamponat mașina sa. După impact el imediat a chemat poliția care a venit în 5-10 minute la fața locului. Conducătorul automobilului care l-a tamponat a dispărut de la locul accidentului. După care s-a apropiat un automobil de model ”Ford” de culoare deschisă s-a adunat un grup de persoane pentru a rezolva această problemă. Persoana care era la volanul automobilului ”Ford” a încercat să rezolve problema. Însă rezolvarea problemei nu a avut loc. Peste câteva minute a venit echipajul de politie. Precizează că mașina de model ”Ford” a venit în dată după impact, apoi după 8-10 minute a venit poliția. La fața locului mai întâii a venit un echipaj de poliție, dar când a venit

evacuatorul a mai venit un echipaj de poliție. Persoana care s-a coborât din automobilul ”Ford” era o persoană înaltă, culoare deschisă la păr și slab, era tânăr cu vârsta între 27-38. Persoana care a coborît din ”Ford” cel mai mult a dorit să rezolve problema cu el. *Persoana a sosit la locul accidentului cu automobilul ”Ford”*. Persoana dată vorbea forte mult. Persoana avea un scop de a rezolva problema dată. El nu a dat temei pentru a fi amenințat. Prima oara a venit mașina ”Ford” după care s-a apropiat echipajul de poliție, cu doi polițiști cu mașina de model ”Duster”. El nu poate răspunde cît timp a trecut de la venirea primului echipaj de poliție până la venirea a celui de al doilea echipaj de poliție. La acel moment persoana cu automobilul care încerca sa rezolve problema. Problema nu s-a rezolvat dar a rămas doar cu discuția. În această perioadă persoana cu automobilul se suia în mașină și vorbea la telefon. Mașinile erau alăturea nu a plecat nicăieri acea persoană. ***În decurs de o oră această persoana era în vizorul său.***

Fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, martorul Rojcova Oxana a declarat că, nu îl cunoaște pe Plești Vasile. La 20 aprilie spre 21 aprilie anul 2024 noaptea a avut loc un accident rutier. Soțul ei era la volanul automobilului, ea era pe bancheta pasagerului. Soțul conducea automobil de model ”Volkswagen Caddy” și s-a produs un impact cu o altă mașină. Mașina a mers în întimpinarea lor fără lumină. Soțul imediat a chemat poliția iar persoanele din mașina care au fost tamponați au chemat ajutorul lor. A venit în ajutor la automobilul vinovat o mașină de model Bus. Din acel bus au ieșit 5-6 persoane. La volan era un băiat tânăr, înalt, slab. Acel băiat a mișcat mașina care a fost implicată în accident de la fața locului. Ea i-a reproșat de ce face acest lucru deoarece ascunde probele. El vorbea foarte repede. Persoana care a fost implicată în accident a fugit de la fata locului, iar persoana cu busul a venit să rezolve problemele, încerca să explice problema cu soțul ei. Spunea că nu este nevoie să cheme politia și că va rezolva totul pe loc. Iar ei au chemat poliția. *Prima a venit persoana cu Busul apoi a venit echipajul de poliție. Persoana cu busul avea în jur la 30 de ani. Acea persoană se comporta agresiv inclusiv și cu ea, atunci când i-a spus ca să nu să nu mute mașina care i-a tamponat.* De la început a venit un echipaj de politie cu doi colaboratori, după care a mai venit un echipaj. Nu ține minte intervalul de timp intre echipajele de poliție care au venit la fața locului.

Vinovăția inculpatului a mai fost demonstrată și prin următoarele mijloace materiale de probă administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul cercetării judecătorești.

Proces-verbal privind constatarea unei bănuieli rezonabile cu privire la infracțiune în cadrul examinării materialului înregistrat în R-2 cu nr. 1620 din 21.04.2024 din 22.04.2024 (f.d. 7).

Informația înregistrată în R-2 al IP Căușeni, la data de 21.04.2024 sub nr. 1620, potrivit căreia în Serviciul de Gardă al Secției Coordonare Operațională al IP Căușeni, a parvenit anunțul telefonic de la subofițerul superior al INSP Sergheev Anton, care a comunicat că, la data de 21.04.2024 ora 00:10 în *****, a fost stopat automobilul de model ”*****” n/î *****, condus de către cet. Plești Vasile, a.n. *****, locuitor *****, în stare de ebrietate produsă de alcool, test Drager 0,67 mg/l (f.d. 8).

Proces-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare

de ebrietate alcoolică din 21.04.2024, potrivit căruia în noaptea spre 21.04.2024, în *****, Plești Vasile a condus mijlocului de transport de model ”*****” n/î *****, având concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,67 mg/l (f.d. 9).

Proces-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 21.04.2024 (f.d. 10).

Raport de testare alcooscopică efectuată de către angajatul de poliție abilitat în acest scop din 21.04.2024 (f.d. 11).

Tichetul ”Drager Alcotest 6810” test nr. 4030, potrivit căruia s-a stabilit că, la 21.04.2024 ora 01:01, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de cet. Plești Vasile era de 0,67 mg/l. (f.d. 12).

Declarația lui Plești Vasile din 21.04.2024 conform căruia dînsul declară pe propria răspundere că a luat cunoștință cu rezultatele testului alcooscopic cu concentrația de alcool în aerul expirat de 0,67 mg/l, efectuat asupra sa la data de 21.04.2024 ora 01.01, cu care este de acord. De asemenea declară că refuză de a fi supus examenului medical privind colectarea de sînge și sau biologice. Drepturile și obligațiile prevăzute de legislația în vigoare i-au fost explicate (f.d. 13).

Certificat din 19.02.2024 eliberat de Direcția Poliției de Patrulare a INSP conform căruia, Sergheev Anton a fost instruit în modul corespunzător și este admis inclusiv la utilizarea mijlocului tehnic de tip ”Drager Alcotest 6810” (f.d. 15).

Buletin de verificare metrologică nr. 2.3.6.49-1232 a analizatorului concentrației de etanol în aer a alcotestului 6810, nr. ARJB-006, Federația Rusă, data eliberării 16.06.2023 pînă la 16.06.2024 (f.d. 15).

Certificatul nr. 428 din 12.10.2023 eliberat de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie precum că, Sergheev Anton în perioada 10.10.2023 pînă la 12.10.2023 a fost instruit în conformitate cu programul de instruire a inspectorilor controlului treziei (f.d. 18).

Ordonanță din 24.04.2024 privind anexarea la cauza penală în calitate de mijloc material de probă a tichetului ”Drager” din data de 21.04.2024 în privința lui Plești Vasile (f.d. 31).

Proces-verbal de examinare a obiectului din 24.04.2024, acțiune procesuală în cadrul căreia a fost examinat Tichetul ”Drager Alcotest 6810” test nr. 4030 din 21.04.2024 ora 01:01, potrivit căruia în aerul expirat de cet. Plești Vasile s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool de 0,67 mg/l (f.d. 32).

Ordonanță de ridicare din 24.04.2024 (f.d. 33).

Proces-verbal de ridicare din 24.04.2024, acțiune procesuală în cadrul căreia de la Sergheev Anton au fost ridicate secvențe video, care redau circumstanțele testării cu aparatul ”Drager” a conducătorului vehiculului Plești Vasile (f.d. 34).

DVD-R-ul cu secvențele video, care redau circumstanțele testării cu aparatul ”Drager” a conducătorului vehiculului Plești Vasile, *care a fost vizualizat în cadrul cercetării judecătorești* (f.d. 35).

Proces-verbal de examinare a obiectului din 25.04.2024, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost examinate secvențele video care redau circumstanțele testării cu aparatul ”Drager” a conducătorului vehiculului Plești Vasile (f.d. 36 - 37).

Ordonanță de ridicare din 25.04.2025 (f.d. 41).

Proces-verbal de ridicare din 25.04.2024, acțiune procesuală în cadrul căreia de la Cebotari Alexandr au fost ridicate secvențe video, care redau momentul deplasării la locul comiterii accidentului (f.d. 42).

DVD-R-ul cu secvențele video, care redau momentul deplasării la locul comiterii accidentului, *care a fost vizualizat în cadrul cercetării judecătoreşti* (f.d. 43).

Proces-verbal de examinare a obiectului din 25.04.2024, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost examinate secvențele video, care redau momentul deplasării la locul comiterii accidentului (f.d. 44).

Informația nr. 03/81-18-126 din 30.04.2024 parvenită de la SÎT CCA Căușeni, potrivit căreia Plești Vasile IDNP *****, nu deține permis de conducere. (f.d. 61).

Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniştri către statele membre ale Consiliului Europei privind independenţa, eficienţa şi rolul judecătorului, judecătorii au obligaţia şi trebuie să deţină puterea de a exercita responsabilităţile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii şi instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient şi rapid.

Potrivit art. 51 alin. (1), (2) Codul Penal, Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin. (1), (2) Codul Penal, Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de Procedură Penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Conform art. 93 alin. (1) Codul de Procedură Penală, Probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Potrivit art. 95 alin. (1), (2), (3) Codul de Procedură Penală, Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prezentul cod.

Chestiunea admisibilităţii datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părţilor, ori, după caz, instanţa de judecată.

Dacă administrarea probelor a fost efectuată cu respectarea dispoziţiilor prezentului cod, argumentarea inadmisibilităţii probelor se face de către partea care cere respingerea lor. În caz contrar, obligaţia de a argumenta admiterea lor revine părţii care le-a administrat sau părţii în favoarea căreia au fost administrate probele.

Conform art. 100 alin. (4) Codul de Procedură Penală, Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Potrivit art. 101 alin. (1), (2), (3), (4) Codul de Procedură Penală, Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.

Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În conformitate cu art. 384 alin. (1), (2), (3), (4) Codul de Procedură Penală, Instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Sentinţa se adoptă în numele legii.

Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.

Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de Procedură Penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Conform prevederilor art. 6 alin. (1) al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărîrea trebuie să fie pronunţată în mod public, dar accesul în sala de şedinţă poate fi interzis presei şi publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părţi a acestuia, în interesul moralităţii, al ordinii publice ori al securităţii naţionale într-o societate democratică, atunci cînd interesele minorilor sau protecţia vieţii private a părţilor la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanţă cînd, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiţiei.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit, într-o limbă pe care o cunoaște, cu participarea unui apărător.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similarelor prezumții de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161*).

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83*), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62*).

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Codul de Procedură Penală, La adoptarea sentinței, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni.

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, acumulate la faza de urmărire penală și cercetate în instanța de judecată, care au fost apreciate în art. 101 alin. (1) din Codul de Procedură Penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor, instanța constată că, faptele incriminate în rechizitoriu, pentru care inculpatul a fost trimis în judecată există, au fost săvârșite de acesta şi întrunesc semnele obligatorii ale componenţei de infracţiune prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Codul Penal, potrivit argumentelor expuse mai jos.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza *Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993* CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

Prin urmare, fiind cercetate nemijlocit în ședință de judecată probele administrate în cadrul urmăririi penale, în ansamblu instanța constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între ele, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (4) Codul Penal.

Instanța de judecată reține că, inculpatul nu a recunoscut vina sa în cele imputate.

În conformitate cu pct. 9 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, Testarea alcoolscopică se efectuează de către persoanele abilitate în acest scop (angajaţii Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei, lucrătorii medicali, inspectorii „Controlului treziei” şi alţii), instruite în modul stabilit şi cu respectarea regulilor şi normativelor sanitaro-epidemiologice în vigoare în conformitate cu instrucţiunile aprobate în acest sens.

Conform pct. 13 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009 urmează că, Persoana testată alcoolscopic, care nu este de acord cu procedura testării, funcţionarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoţită de angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei la cea mai apropiată instituţie medicală abilitată, dar nu mai tîrziu de 2 ore după testarea alcoolscopică.

Instanța de judecată constată că, inculpatul nu a solicitat recoltarea probelor biologice la instituția medicală, în decursul a 2 ore după testare, fiind de acord cu rezultatul testului alcooscopic, fapt confirmat prin depunerea declarației.

Din declarațiile martorilor, inculpatul a fost în vizorul lor și el nu a consumat băuturi alcoolice pînă a veni angajații de poliție.

Prin urmare, instanța de judecată constată că, vinovăția inculpatului a fost probată pe deplin în cadrul cercetării judecătorești, prin declarațiile martorilor și prin probele materiale cercetate, care coroborează întru totul.

Astfel, conducătorul mijlocului de transport Pleșca Vasile, intenţionat a ignorat prevederile Regulamentului Circulaţiei Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009 şi anume:

pct. 10.2) lit. a) care prevede că ”Persoana care conduce un autovehicul (vehicul) trebuie să posede şi, la cererea poliţistului, poliţistului de frontieră, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmîneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus sau actul de identitate valabil pe numele său, pentru a putea fi verificat dreptul de a conduce vehicule din categoria (subcategoria) din care face parte vehiculul condus.”

şi pct. 14 lit. a) care prevede că „Conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.”.

Instanța de judecată constată că, nu sunt întemeiate alegațiile apărării la capitolul că, învinuirea adusă inculpatului nu este confirmată, din care considerente în privința acestuia urma a fi adoptată o sentință de achitare, or poziția apărării are un caracter declarativ, fiind aduse doar critici generale învinuirii înaintate de către organul de urmărire penală.

Instanța de judecată respinge solicitarea apărării, or nu s-au constatat temeiuri legale, reieșind din situația constatată de către instanța de judecată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de Procedură Penală, din punct de vedere al pertinenții, concludenții, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Reieșind din cumulul celor expuse supra, instanța de judecată respinge solicitarea apărării de achitare a inculpatului, care nu şi-a recunoscut culpabilitatea, deoarece nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de judecată o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 66 Codul de Procedură Penală și art. 6 Convenției Europene a Drepturilor Omului, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Prin urmare, instanța de judecată constată că, vinovăția inculpatului a fost probată pe deplin în cadrul cercetării judecătorești, prin declarațiile martorilor, cît și prin probele materiale cercetate, care coroborează întru totul.

Instanța de judecată constată că, Pleșca Vasile, în noaptea spre 21 aprilie 2024, în jurul orei 00:10, fără a deține permis de conducere, a condus pe străzile *****, mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î ***** și fiind suspectat de către colaboratorii de

poliţie ai INSP de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost supus testării alcolscopice la aparatul “Drager Alcotest 6810”, care a stabilit conform tichetului nr. 4030 din 21.04.2024, ora 01:01, concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,67 mg/l, ceea conform art. 134^{12} alin. (3) din Codul Penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Analizând probele sus-indicate per ansamblu, instanţa de judecată consideră că, vina inculpatului este dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil.

Instanța de judecată, în afara oricărui dubiu rezonabil, constată că, prin acțiunile sale intenționate Pleșca Vasile a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 264^{1} alin. (4) Codul Penal *(în redacția Legii Penale din 21.04.2024)*, cu semnele calificative: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acţiuni săvârşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere.

Conform art. 7 alin. (1) Codul Penal, La aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1), (2) Codul Penal, Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin. (1), (2) Codul Penal, Persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Circumstanțe care atenuează răspunderea penală a inculpatului: nu au fost stabilite.

Circumstanțe care agravează răspunderea penală a inculpatului: nu au fost stabilite.

Instanța de judecată conchide că, temeiuri de liberare de răspundere penală nu sunt.

Analizând personalitatea inculpatului, instanța de judecată constată că, el nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog (f.d. 21), la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d. 23), anterior nu a fost judecat (f.d. 48).

În conformitate cu art. 2 alin. (1), (2) Codul Penal, Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orînduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept.

Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă cînd ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Sancțiunea art. 264^1 alin. (4) Codul Penal *(în redacția Legii Penale din 21.04.2024)* prevede pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 1 an.

Instanța de judecată menţionează că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Totodată, instanța de judecată conchide că, eventuala pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii nu va duce la corectarea inculpatului, fiind o pedeapsă prea blîndă pentru fapta comisă.

Reieșind din cele expuse mai sus, instanța de judecată consideră necesar de a-i stabili inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis *(în redacția Legii Penale din 21.04.2024)*.

În conformitate cu art. 90 alin. (1) Codul Penal, Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Aplicarea prevederilor art. 90 Codul Penal, adică suspendarea condiţionată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracţiunea comisă de ei, este un incident în viaţa acestora.

Aplicarea prevederilor art. 90 Codul Penal, suspendând condiţionat executarea pedepsei, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Instanța de judecată reține ca fiind relevant speței că, inculpatul anterior nu a fost judecat, la locul de trai se caracterizează pozitiv și este de vîrstă tînără.

Instanța de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, ajunge la concluzia că nu este raţional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită, de aceea dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate inculpatului pe o perioadă de probaţiune de 1 an, cu stabilirea obligațiilor: să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

În conformitate cu art. 321 alin. (2) pct. 3) CPP, art. art. 384, 385, 389 Codul de Procedură Penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat Pleșca Vasile de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Codul Penal *(în redacţia Legii Penale din 21.04.2024)*, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Conform art. 90 alin. (1) Codul Penal, se suspendă condiţionat executarea pedepsei sub formă de închisoare stabilită lui Pleșca Vasile pe o perioadă de probaţiune de 1 (un) an, cu stabilirea obligațiilor: să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;

să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

În scopul executării sentinței, se aplică în privința lui Pleșca Vasile măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, pînă la intrarea în vigoare a sentinței, apoi de revocat.

Sentința poate fi atacată la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **COLUN Svetlana**